

I. K. Мацак (Держ. ун-т технологій та дизайну, Київ),
A. M. Плічко (Пед. ун-т, Кіровоград)

ГРАНИЧНІ ТЕОРЕМИ ДЛЯ ВИПАДКОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ У ІДЕАЛАХ ПОРЯДКОВО ОБМЕЖЕНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ БАНАХОВИХ ГРАТОК

For a sequence of independent random elements belonging to ideal of order bounded elements of the Banach lattice, we investigate asymptotic relative stability of extremes, the law of large numbers for p -th degrees, and the central limit theorem.

Для послідовності незалежних випадкових елементів із ідеалу порядково обмежених елементів банахової гратки досліджується асимптотична відносна стійкість екстремальних значень, закон великих чисел для p -х степенів та центральна гранична теорема.

Нехай E — банахова гратка з нормою $\|\cdot\|$ і модулем $|\cdot|$, X — випадковий елемент (в. е.) із значеннями в E . Для довільних елементів $x_1, \dots, x_n \in E$ мають зміст вирази $\sup_{1 \leq k \leq n} x_k$ та $\left(\sum_1^n |x_k|^p\right)^{1/p}$, $1 \leq p < \infty$ (див. [1]). Тому для послідовності (X_n) незалежних копій X природно ввести і дослідити величини

$$Z_n = \sup_{1 \leq k \leq n} X_k \quad \text{та} \quad Z_n^{(p)} = \left(\sum_1^n |X_k|^p\right)^{1/p}.$$

У сепарабельній банаховій гратці ці величини будуть борелівськими випадковими елементами [2].

У цій роботі наводяться умови, при яких виконуються наступні асимптотичні співвідношення: майже напевне (м. н.) при $n \rightarrow \infty$

$$\frac{Z_n}{b_n} \xrightarrow{\text{м. н.}} \mathfrak{S}X, \quad (1)$$

$$\frac{Z_n^{(p)}}{n^{1/p}} \xrightarrow{\text{м. н.}} \mathfrak{S}_p X, \quad (2)$$

де $\xrightarrow{\text{м. н.}}$ означає збіжність майже напевне в нормі простору E , $\mathfrak{S}X$, $\mathfrak{S}_p X$ — деякі ненульові елементи в E , а b_n — числовая послідовність.

За аналогією до одновимірного випадку співвідношення (1) називатимемо відносною стійкістю м. н. послідовності Z_n , а (2) — законом великих чисел (ЗВЧ) для p -х степенів. Okрім співвідношень (1), (2) вивчаються умови виконання центральної граничної теореми (ЦГТ). А саме, при $n \rightarrow \infty$

$$\frac{S_n}{n^{1/2}} \xrightarrow{\mathcal{D}} G, \quad (3)$$

де через $\xrightarrow{\mathcal{D}}$ позначаємо слабку збіжність розподілів в. е., G — гауссівський в. е. в E , $S_n = \sum_1^n X_k$.

Якщо задача узагальнення одновимірних результатів для схеми сум S_n на банахові простори в останні 25 років інтенсивно вивчалась [3, 4], то робіт, в яких би досліджувались умови виконання рівностей (1), (2) в нескінченновимірному випадку, нам відомо зовсім мало [2, 5, 6]. Асимптотична поведінка екстремальних значень та ЗВЧ для випадкових величин (в. е.) на дійсній прямій вивчені досить докладно (див. [7, 8] і наведену там бібліографію).

Надалі через E_+ позначатимемо множину додатних елементів банахової гратки E , а через $E_{(u)}$ — ідеал, породжений елементом $u \in E_+$, тобто $E_{(u)} = \{x \in E : \exists \lambda > 0, |x| \leq \lambda u\}$. Тоді

$$\|x\|_u = \inf \{\lambda > 0 : |x| \leq \lambda u\}$$

буде нормою в $E_{(u)}$.

Основна умова, при якій вивчатимуться співвідношення (1)–(3), така: $X \in E_{(u)}$ м. н. для деякого $u \in E_+$, або, що те ж саме, м. н.

$$\|x\|_u < \infty. \quad (4)$$

Наведемо ще деякі означення і позначення з теорії банахових граток. Підмножина A банахової гратки E називається порядково обмеженою, якщо існує таке $u > 0$, що $|x| \leq u$ для кожного $x \in A$.

Говорять, що банахова гратка E σ -повна, якщо для довільної порядково обмеженої послідовності (x_n) , $x_n \in E$, існують точні верхня $\sup_{n \geq 1} x_n$ та нижня $\inf_{n \geq 1} x_n$ межі.

Прикладами σ -повних банахових граток можуть бути банахові гратки, які є спряженними до інших банахових граток. Зокрема, рефлексивна банахова гратка буде σ -повною. σ -Повною граткою буде будь-який функціональний простір Кете (означення див. нижче). Гратка $C[0, 1]$ не σ -повна [1, с. 4].

Банахова гратка E називається σ -порядково неперервною, якщо для кожної спадної послідовності $x_1 \geq x_2 \geq \dots$

$$\inf_{n \geq 1} x_n = 0 \Rightarrow \|x_n\| \rightarrow 0 \quad \text{при } n \rightarrow \infty.$$

Важливим прикладом банахової гратки є функціональний простір Кете. Наведемо його означення. Нехай (T, Λ, μ) — повний σ -скінчений вимірний простір. Функціональним простором Кете E на T називається банахів простір (класів еквівалентності) локально інтегровних функцій на (T, Λ, μ) , для якого виконуються наступні умови:

i) якщо $|x(t)| \leq |y(t)|$ майже скрізь, $x(t)$ вимірна і $y \in E$, то $x \in E$, причому $\|x\| \leq \|y\|$;

ii) для множини $A \in \Lambda$ з $\mu(A) < \infty$ характеристична функція $I(A) = \{I(t, A), t \in T\}$ належить E .

Прикладами функціональних просторів Кете можуть бути класичні простори $L_p(\mu)$, $1 \leq p \leq \infty$, а також банахів простір з безумовним базисом (в еквівалентній нормі).

Надалі використовуватимемо наступне відоме твердження.

Твердження 1. Кожна сепарельна σ -повна банахова гратка буде σ -порядково неперервною [1, с. 7] і порядково ізометричною до деякого функціонального простору Кете [1, с. 29].

Банахова гратка E називається q -вгнutoю, $1 \leq q < \infty$, якщо існує така стала $D_{(q)} < \infty$, що для будь-якого скінченного набору елементів $(x_i)_1^n \subset E$ виконується нерівність

$$\left(\sum_{i=1}^n \|x_i\|^q \right)^{1/q} \leq D_{(q)} \left\| \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^q \right)^{1/q} \right\|.$$

Вона задоволяє нижню q -оцінку, якщо існує така стала $C_{(q)} < \infty$, що для будь-якого скінченного набору попарно діз'юнктних елементів $(x_i)_1^n \subset E$ виконується нерівність

$$\left(\sum_{i=1}^n \|x_i\|^q \right)^{1/q} \leq C(q) \left\| \sum_{i=1}^n x_i \right\|.$$

q -Вгнута банахова гратка має нижню q -оцінку, отже, її норма q -порядково неперервна [1, с. 83]. Якщо, крім цього, міра μ сепарабельна, то q -вгнутий простір Кете E буде сепарабельним [9, с. 93].

Говорячи, що банахів простір E містить рівномірно l_∞^n , якщо існує така послідовність n -вимірних підпросторів $E_n \subset E$, що відстань Банаха–Мазура $d(E_n, l_\infty^n) \rightarrow 1$ при $n \rightarrow \infty$. Кожна банахова гратка, що не містить рівномірно l_∞^n , буде q -вгнутою при деякому $q < \infty$ [1, с. 85, 91].

1. Спочатку встановимо рівність (1) у гауссівському випадку для функціональних просторів Кете з σ -порядково неперервною нормою. Коли X — центральний (тобто $MX = 0$) гауссівський в. е., то існують усі моменти його норми: $M\|X\|^k < \infty$, $0 < k < \infty$ [3, с. 257, 258], і тому існуватиме середнє квадратичне відхилення в. е. X

$$\mathfrak{S} X = (\pi/2)^{1/2} M|X|. \quad (5)$$

Оскільки для стандартної гауссівської числової в. в. γ маємо $M\gamma = 0$, $M\gamma^2 = 1$, $M|\gamma| = (\pi/2)^{-1/2}$, то для простору Кете це означення збігається із звичайним $\mathfrak{S} X = \{\sigma(t) = (M|X(t)|^2)^{1/2}, t \in T\}$.

Теорема 1. *Нехай E — сепарабельний простір Кете з σ -порядково неперервною нормою, X — центральний гауссівський в. е. в E і виконується умова (4). Тоді послідовність Z_n відносно стійка м. н., тобто виконується рівність (1) з*

$$b_n = \begin{cases} (2 \ln(n))^{1/2}, & n \geq 3, \\ 1, & n < 3, \end{cases} \quad \mathfrak{S} X \text{ задається рівністю (5).}$$

Доведення. Оскільки існує вимірний ізоморфізм з (T, Λ, μ) на деякий вимірний простір (S, Σ, ν) з $\nu(S) = 1$, який зберігає множини нульової міри, то можна вважати, що $\mu(T) = 1$. Покажемо, що

$$\mu \left\{ t \in T : \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{Z_n(t)}{b_n} = \sigma(t) \right\} = 1 \quad \text{м. н.} \quad (6)$$

і існує такий в. е. $Y \in E$, що для всіх $n \geq 1$

$$\left| \frac{Z_n(t)}{b_n} \right| \leq Y(t) \quad \text{м. н.} \quad (7)$$

Оскільки в просторі Кете з σ -порядково неперервною нормою виконується абстрактний аналог теореми Лебега про мажоровану збіжність [10, с. 72], то з (6), (7) випливатиме (1).

Відносна стійкість м. н. для дійсних гауссівських в. в. відома [7, с. 203]. Таким чином, для кожного $t \in T$ м. н.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{Z_n(t)}{b_n} - \sigma(t) \right| = 0.$$

Звідси за теоремою Фубіні маємо: м. н.

$$\mu \left\{ t \in T : \lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{Z_n(t)}{b_n} - \sigma(t) \right| = 0 \right\} = 1,$$

отже, умову (6) виконано.

Оскільки $X \in E_{(u)}$, то м. н.

$$|X| \leq \tau u, \quad \tau = \|X\|_u. \quad (8)$$

Розглядаючи гауссівський в. е. X в нормованому просторі $E_{(u)}$, отримуємо [4, с. 59; 11, с. 120]

$$\mathbb{P}(\tau > s) \leq C_1 \exp(-C_2 s^2), \quad (9)$$

де C_1, C_2 — деякі константи, залежні лише від кореляційного оператора в. е. X . Покладемо

$$\tau_n = \|X_n\|_u, \quad n \geq 1, \quad \tau_\infty = \sup_{n \geq 1} \left(\frac{\tau_n}{b_n} \right).$$

Тоді, врахувавши (8), отримаємо: м. н.

$$\left| \frac{Z_n}{b_n} \right| \leq \sup_{1 \leq i \leq n} \left(\frac{\tau_i}{b_i} \right) u \leq \tau_\infty u. \quad (10)$$

Неважко показати, що в. в. τ_∞ обмежена м. н. Справді, τ_n — незалежні копії τ , а з оцінки (9) випливає, що при $s > 1$

$$\mathbb{P}(\tau_\infty > s) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \mathbb{P}(\tau_n > sb_n) \leq C_3 s^2 \exp(-C_4 s^2)$$

(див. лему 2 з [2]). Звідси із (10) випливає обмеженість послідовності (Z_n / b_n) , тобто умова (7) також виконується.

Наслідок 1. Нехай $X = (\eta_n)$ — гауссівський в. е. у просторі $E = c_0$, $M \eta_n = 0$, $M \eta_n^2 = \sigma_n^2$, $\mathbb{S} X = (\sigma_n) \in c_0$. Тоді виконується рівність (1) з b_n із теореми 1.

Доведення. Як відомо, для послідовності в. в. $\eta_n \rightarrow 0$ м. н. при $n \rightarrow \infty$ існує послідовність додатних чисел $u_n \rightarrow 0$ така, що $\eta_\infty = \sup_{n \geq 1} |\eta_n / u_n| < \infty$ м. н. (див. [12, с. 59]). Звідси видно, що для гауссівського в. е. X в c_0 існує додатний елемент $u = (u_n) \in c_0$ і обмежена в. в. η_∞ такі, що м. н. $|X| \leq \eta_\infty u$, тобто $X \in c_0(u)$, що з урахуванням теореми 1 завершує доведення наслідку 1 (c_0 — простір Кете з σ -порядково неперервною нормою).

Наведемо аналог теореми 1 для одного класу абстрактних банахових граток.

Наслідок 2. Нехай E — сепарабельна σ -повна банахова гратка, X — центрований гауссівський в. е. в E і виконується умова (4). Тоді послідовність Z_n відносно стійка м. н., тобто виконується рівність (1) з b_n із теореми 1, а $\mathbb{S} X$ задається рівністю (5).

Доведення. Справді, оскільки порядкова ізометрія зберігає порядок, точні верхню й нижню грани, а також неперервна, то наслідок 2 випливає з твердження 1 та теореми 1.

Зauważення 1. З результатів роботи [2] та твердження 1 випливає, що в сепарабельній банаховій гратці, яка не містить рівномірно l_∞^n , рівність (1) справедлива для будь-якого центрованого гауссівського в. е.

Відзначимо без доведення ще один результат про відносну стійкість м. н. послідовності (Z_n) .

Твердження 2. Якщо E — банахів простір з безумовним базисом (e_n) , $X = \sum_n \eta_n \sigma_n e_n$ — гауссівський в. е. у просторі E , $M\eta_n = 0$, $M\eta_n^2 = 1$, $\mathbb{S}X = \sum_n \sigma_n e_n \in E$ і компоненти η_n незалежні, то виконується рівність (1).

Відомі нам результати про відносну стійкість м. н. (1) дають можливість зробити наступне припущення.

Гіпотеза. У сепарельний банахів гратці для кожного централованого гауссівського в. е. X виконується рівність (1).

2. Розглянемо ЗВЧ для p -х степенів (2). Далі X — довільний (не обов'язково гауссівський) в. е. у банахівій гратці E . Покладемо

$$\mathbb{S}_p X = \left\{ \sigma_p(t) = (M|X(t)|^p)^{1/p}, t \in T \right\}, \quad 1 \leq p < \infty.$$

Теорема 2. Нехай E — сепарельний простір Кете з σ -порядково неперевною нормою, X — центральний в. е. в E , для якого виконується умова (4) і

$$M\|X\|_u^p < \infty. \quad (11)$$

Тоді для X має місце ЗВЧ для p -х степенів (2).

Доведення. Знову вважаємо $\mu(T) = 1$. Як і в теоремі 1, потрібно перевірити умови

$$\mu \left\{ t \in T : \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{Z_n^{(p)}(t)}{n^{1/p}} = \sigma_p(t) \right\} = 1 \quad \text{м. н.}$$

та для всіх $n \geq 1$ м. н.

$$\left| \frac{Z_n^{(p)}(t)}{n^{1/p}} \right| \leq Y(t), \quad t \in T. \quad (12)$$

Оскільки за умовами (4), (11)

$$|X(t)| \leq \|X\|_u u \quad (13)$$

і існує $\sigma_p(t)$, то згідно з ЗВЧ Колмогорова [8, с. 337] для кожного $t \in T$ м. н.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{Z_n^{(p)}(t)}{n^{1/p}} - \sigma_p(t) \right| = 0.$$

Знову скориставшись теоремою Фубіні, отримуємо

$$\mu \left\{ t \in T : \lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{Z_n^{(p)}(t)}{n^{1/p}} - \sigma_p(t) \right| = 0 \right\} = 1 \quad \text{м. н.}$$

Залишилось перевірити існування в. е. $Y \in E$, для якого виконується (12). Але з означення величини $Z_n^{(p)}(t)$ і (13) маємо

$$\left| \frac{Z_n^{(p)}(t)}{n^{1/p}} \right| \leq \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \|X_i(t)\|_u^p \right)^{1/p} u(t) \leq \eta^{1/p} u(t),$$

де

$$\eta = \sup_{n \geq 1} \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \|X_i(t)\|_u^p \right).$$

Із оцінки (11) та ЗВЧ Колмогорова випливає м. н.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \|X_i(t)\|_u^p = M\|X(t)\|_u^p < \infty.$$

Звідси $\eta < \infty$ м. н. і, поклавши $Y(t) = \eta^{1/p} u(t)$, одержимо (12).

Нагадаємо, що в. е. X у банаховому просторі E називається передгауссівським, якщо існує гауссівський в. е. $G(X)$ в E такий, що X та $G(X)$ мають один кореляційний оператор. Для центрованого передгауссівського в. е. X означимо середнє квадратичне відхилення рівністю

$$\mathfrak{S}X = \mathfrak{S}_2 X = \left(\frac{\pi}{2} \right)^{1/2} M |G(X)|. \quad (14)$$

Оскільки сепарабельна σ -повна банахова гратка порядково ізометрична до деякого простору Кете (тврдження 1), а $S\mathfrak{S}X = \mathfrak{S}SX$ для лінійної ізометрії S , то маємо такі результати.

Наслідок 3. Якщо X — передгауссівський центрований в. е. у сепарабельній σ -повній банаховій гратці, виконуються умови (4) і (11) при $p = 2$, то має місце ЗВЧ для квадратів ($p = 2$) (2) з $\mathfrak{S}_2 X$, визначенням рівністю (14).

Наслідок 4. Нехай X — передгауссівський центрований в. е. у сепарабельній σ -повній банаховій гратці E і існує $u \in E$ такий, що

$$|X| \leq u \text{ м. н.} \quad (15)$$

Тоді має місце ЗВЧ для квадрата ($r = 2$) (2) $\mathfrak{S}_2 X$, визначенням рівністю (14).

У роботі [6] для q -вгнутих просторів Кете встановлено ЗВЧ для квадратів. Аналіз доведення цього результату показує, що він може бути узагальнений наступним чином.

Твердження 3. Нехай E — сепарабельний q -вгнутий простір Кете, $1 \leq p \leq q < \infty$ і при деякому $r > q$ $\sigma_r(t) \in E$. Тоді виконується ЗВЧ для p -х степенів (2).

3. Розглянемо ЦГТ (3). Почнемо з одного результату роботи [6], який будемо використовувати далі:

Для сепарабельного q -вгнутого ($q < \infty$) простору Кете E і центрованого в. е. X умова

$$\sigma_q(t) \in E \quad (16)$$

достатня для справедливості ЦГТ (3).

Теорема 3. Нехай E — сепарабельний q -вгнутий ($q < \infty$) простір Кете і X — центрований в. е. у E , для якого виконуються умови (4) та (11) при $p = 2$. Тоді справедлива ЦГТ (3) і при $n \rightarrow \infty$

$$M \left\| \frac{S_n}{n^{1/2}} \right\|^2 \rightarrow M \|G\|^2. \quad (17)$$

Доведення. Спершу доведемо теорему при додатковій умові

$$|X| \leq c u \text{ м. н.,} \quad (18)$$

де $c > 0$ — невипадкова константа. Із (18) маємо $\mathfrak{S}_q X \leq c u$, але $u \in E$, тому ї $\mathfrak{S}_q X \in E$.

Таким чином, виконується умова (16) і X задовільняє ЦГТ (3).

Для фіксованого $\lambda > 0$ покладемо

$$X^{(\lambda)} = \begin{cases} X & \text{при } \|X\|_u \leq \lambda; \\ 0 & \text{при } \|X\|_u > \lambda, \end{cases}$$

$$X_i^{(\lambda)} = \begin{cases} X & \text{при } \|X_i\|_u \leq \lambda; \\ 0 & \text{при } \|X_i\|_u > \lambda, \end{cases}$$

$$M^{(\lambda)} = MX^{(\lambda)}, \quad S_n^{(\lambda)} = \sum_{i=1}^n (X_i^{(\lambda)} - M^{(\lambda)}).$$

Позначивши через $I(A)$ характеристичну функцію множини A , з означення маемо

$$\begin{aligned} |X_i^{(\lambda)}| &\leq \lambda u, \quad |X^{(\lambda)}| \leq \lambda u, \\ |M^{(\lambda)}| &= |MX^{(\lambda)} - MX| = |MI(\|X\|_u > \lambda)X| \leq \\ &\leq |u| MI(\|X\|_u > \lambda) \|X\|_u. \end{aligned} \quad (19)$$

При умові (11) і $p = 2$ $|X^{(\lambda)} - M^{(\lambda)}|$ задовільняє оцінку (18) і для нього виконується ЦГТ (3). За відомим результатом Піз'є [4, с. 278] для в. е. X виконуватиметься ЦГТ (3), якщо $\forall \varepsilon > 0 \exists \lambda > 0$ таке, що

$$\sup_{n \geq 1} \frac{M\|S_n - S_n^{(\lambda)}\|}{n^{1/2}} < \varepsilon. \quad (20)$$

Для перевірки (20) скористаємося відомою оцінкою [13]

$$C^{-1}M \left\| \sum_{i=1}^n (|Y_i|^2)^{1/2} \right\| \leq M \left\| \sum_{i=1}^n Y_i \right\| \leq CM \left\| \sum_{i=1}^n (|Y_i|^2)^{1/2} \right\|,$$

яка справедлива для q -вгнутої банахової гратки, $q < \infty$, і незалежних в. е. Y_i , $MY_i = 0$. З останньої нерівності та (19) маемо

$$\begin{aligned} \frac{M\|S_n - S_n^{(\lambda)}\|}{n^{1/2}} &\leq CM \left\| \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n |X_i - X_i^{(\lambda)} + M^{(\lambda)}|^2 \right)^{1/2} \right\| \leq \\ &\leq C_1 M \left\| \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n I(\|X_i\|_u > \lambda) |X_i^{(\lambda)}|^2 + |M^{(\lambda)}|^2 \right)^{1/2} \right\| \leq \\ &\leq C_1 M \left\| \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n I(\|X_i\|_u > \lambda) \|X_i\|_u^2 |u|^2 + \right. \right. \\ &\quad \left. \left. + (MI(\|X\|_u > \lambda) \|X\|_u)^2 |u|^2 \right)^{1/2} \right\| \leq \\ &\leq C_1 \|u\| \left(MI(\|X\|_u > \lambda) \|X\|_u^2 + (MI(\|X\|_u > \lambda) \|X\|_u)^2 \right)^{1/2}. \end{aligned}$$

При $p = 2$ оцінка (11) дає

$$MI(\|X\|_u > \lambda) \|X\|_u^2 \rightarrow 0 \quad \text{при} \quad \lambda \rightarrow \infty,$$

звідки випливає нерівність (20).

Збіжність моментів (17) випливає з відомих загальних результатів.

Наслідок 5. Нехай E — сепарабельна банахова гратка, яка не містить рівномірно l_∞^n , X — центрований в. е. в E , для якого виконуються умови (4) і (11) при $p = 2$. Тоді справедлива ЦГТ (3) і виконується (17).

Доведення. Згідно з твердженням 1 гратка E буде ізометрично до деякого сепарабельного простору Кете, що не містить рівномірно l_∞^n . Оскільки

банахова гратка, що не містить рівномірно l_∞^n , буде q -вгнутою при деякому $q < \infty$, то можна застосувати теорему 3.

У роботі [14] для кожного банахового простору, який містить рівномірно l_∞^n , побудовано приклад обмеженого за нормою передгауссівського в. е., для якого не виконується ЦГТ.

Виявляється, що навіть у деяких банахових просторах, які мають одночасно тип $2 - \delta$ і котип $2 + \delta$, $\delta > 0$, існують обмежені передгауссівські в. е., для яких не виконується ЦГТ [15]. Нагадаємо, що банахів простір B має тип p для деякого $1 \leq p \leq 2$, відповідно котип q для деякого $q > 2$, якщо існує така стала $C < \infty$, що для будь-якого скінченного набору елементів (x_i) з B

$$M \left\| \sum_{i=1}^n \varepsilon_i x_i \right\| \leq C \left(\sum_1^n \|x_i\|^p \right)^{1/p},$$

відповідно

$$M \left\| \sum_1^n \varepsilon_i x_i \right\| \geq C \left(\sum_1^n \|x_i\|^q \right)^{1/q},$$

де (ε_i) — послідовність незалежних симетричних в. в. Бернуллі.

Наступний результат показує, що в банаховій гратці при заміні обмеженості за нормою на порядкову обмеженість умови виконання ЦГТ можна значно послабити.

Твердження 4. *Нехай E — сепарельна банахова гратка, а X — центртований в. е. в E . Тоді:*

i) якщо E не містить рівномірно l_∞^n і існує $u \in E_+$ такий, що виконана умова (15), то X задовільняє ЦГТ (3) і для кожного $1 \leq p < \infty$ при $n \rightarrow \infty$

$$M \left\| \frac{S_n}{n^{1/2}} \right\|^p \rightarrow M \|G\|^p;$$

ii) якщо E містить рівномірно l_∞^n , то існує передгауссівський центртований в. е. X із значеннями в E і невипадковий елемент $u \in E_+$ такі, що виконана умова (15), але X не задовільняє ЦГТ (3).

Доведення. Твердження i) міститься в наслідку 5.

Доведемо твердження ii). Якщо E містить рівномірно l_∞^n , то очевидно він не має жодного скінченного котипу. Тому він не задовільняє жодну нижню q -оцінку [1, с. 88]. Отже, для будь-яких ε і n існує набір $(x_i)_1^n$ попарно діз'юнктних елементів з E такий, що

$$\max_{1 \leq i \leq n} |a_i| \leq \left\| \sum_{i=1}^n a_i x_i \right\| \leq (1+\varepsilon) \max_{1 \leq i \leq n} |a_i|$$

для будь-якого набору чисел $(a_i)_1^n$ [1, с. 91]. Оскільки для будь-якого діз'юнктного набору

$$\left| \sum_{i=1}^n a_i x_i \right| = \left| \sum_{i=1}^n a_i |x_i| \right|,$$

то всі x_i можна вважати невід'ємними.

Точно такими ж міркуваннями, як і в [16], звідси виводиться існування для будь-якої збіжності до нуля послідовності додатних чисел α_k такої послідовності додатних елементів $x_k \in E$, що $\|x_k\| = \alpha_k$ і ряд $\sum x_k$ безумовно збігається.

Нехай $\alpha_k = 1 / \ln \ln \ln (k+15)$ — послідовність незалежних в. в. (ξ_k) таких, що $P(\xi_k = 1) = P(\xi_k = -1) = 1 / \ln (k+7)$ і $P(\xi_k = 0) = 1 - 2 / \ln (k+7)$. Покладемо

$$X = \sum_{i=1}^{\infty} \xi_i x_i.$$

В [14] показано, що в. е. X — передгауссівський і не задовільняє ЦГТ. Покладемо

$$u = \sum_{i=1}^{\infty} x_i.$$

Очевидно,

$$|X| \leq \sum_{i=1}^{\infty} |x_i| = \sum_{i=1}^{\infty} x_i = u,$$

тобто умова (15) виконується.

1. Lindenstrauss J., Tzafriri L. Classical Banach spaces. — Berlin: Springer, 1979. — Vol. 2. — 243 p.
2. Мацак І. К., Пличко А. М. Про максимуми незалежних випадкових елементів у функційній банаховій гратегії // Теорія ймовірностей та мат. статистика. — 1999. — Вип. 61. — С. 108–119.
3. Вахания Н. Н., Таріеладзе В. І., Чобанян С. А. Вероятностные распределения в банаховых пространствах. — М.: Наука, 1985. — 368 с.
4. Ledoux M., Talagrand M. Probability in Banach spaces. — Berlin: Springer, 1991. — 480 p.
5. Мацак І. К. Границна теорема для максимуму гауссівських випадкових величин у просторі C // Укр. мат. журн. — 1995. — 47, №7. — С. 1006–1008.
6. Matsak I. K., Plichko A. M. Bochner mean square deviation and law of large numbers for squares of random elements (to appear).
7. Галамбуш Я. Асимптотическая теория экстремальных порядковых статистик. — М.: Наука, 1984. — 304 с.
8. Петров В. В. Суммы независимых случайных величин. — М.: Наука, 1972. — 414 с.
9. Функциональный анализ. СНБ (Под ред. С. Г. Крейна). — М.: Наука, 1972. — 544 с.
10. Бухвалов А. В. и др. Векторные решетки и интегральные операторы. — Новосибирск: Наука, 1992. — 214 с.
11. Лифшиц М. А. Гауссовские случайные функции. — Киев: ТВіМС, 1995. — 246 с.
12. Канторович Л. В., Акилов Г. П. Функциональный анализ. — М.: Наука, 1977. — 744 с.
13. Мацак І. К., Пличко А. Н. Неравенство Хинчина и асимптотическое поведение сумм $\sum e_n x_n$ в банаховых решетках // Укр. мат. журн. — 1990. — 42, №5. — С. 639–644.
14. Chobanyan S. A., Tarieladze V. I. A counterexample concerning the CLT in Banach spaces // Lect. Notes Math. — 1978. — 656. — P. 25–30.
15. Ledoux M. A remark on the central limit theorem in Banach spaces // Ibid. — 1984. — 1080. — P. 144–151.
16. Раков С. А. О банаховых пространствах, для которых теорема Орлича не верна // Мат. заметки. — 1973. — 14. — С. 101–106.

Одержано 14.01.99